

om man kunde tage Pastor Dahl; det ærede Medlem havde i Forvejen den daværende Ministers Ord for, at han var enig med ham. Men da Undervisningsministeriets Svarskrivelse kom, havde den en Form, som ikke var tilstrækkelig god. Der stod nemlig: Man henleder Opmærksomheden paa det og det; men hvis Ministeriet alligevel vilde tage Pastor Dahl, skulde der ikke fra Undervisningsministeriets Side være noget i Vejen. Undervisningsministerens Tilslutning var altsaa ikke mere saa kraftig som før.

Da denne Skrivelse kom til Kirkeministeriet, mente man i Kirkeministeriet, at man nu ikke uden videre kunde forme en Indstilling til Kongen. Man bar sig derfor saaledes ad, at man ikke, som sædvanlig, fremsendte til Ministeren Renskriften parafereet af Kontorchefen, men man fremsendte en Koncept til eventuel Rettelse hos Ministeren. Det er noget, som sjælden sker. Selvfølgelig var Indstillingen formuleret i den Aand, som Ministeren ønskede det; man kunde ikke godt i Indstillingen angaaende Pastor Dahl skrive: Han er illoyal, og omtale alle de andre Egenskaber, som staar omtalt i Biskoppens Indstilling. Naar den underordnede Embedsmand faar Ordre til at lave en Indstilling, ifølge hvilken Pastor Dahl indstilles, maa han selvfølgelig udelade, hvad der i den Grad diskvalificerer Manden. Men dette staar for Ministerens eget Ansvar. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem, som staar saa stærkt paa Sandhedens Grund, ogsaa vil gøre det i dette Tilfælde og give mig uforbeholdent Medhold, ellers maa jeg slutte mig til min Forgænger paa Talerstolen, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Til det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen kan jeg kun sige, at han atter gjorde et Forsøg paa at komme udenom det, som det drejer sig om. Han nævnte ikke med et eneste Ord den Artikel, jeg har angrebet, men kom atter med en hel Masse Ord for at skjule det, han i Virkeligheden har sagt. Jeg behøver derefter ikke i mindste Maade at indlade mig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg spurgte mig angaaende den kirkepolitiske Anskuelse, som Hr. Arboe Rasmussen repræsenterer — jeg tror, han mente noget andet, thi der er ikke her Tale om en kirkepolitisk, men om en kirkelig Anskuelse —, om jeg ønskede den Fremgang i vor Folkekirke, eller jeg kun ønskede, at den principielt skulde have sin Ret. Som Minister har

jeg kun at afgøre, hvad der skal have Ret indenfor vor Folkekirke i Overensstemmelse med de bestaaende Love; og hvad dette Punkt angaar, mener jeg, at Hr. Arboe Rasmussens Anskuelse har fuldt ud Ret. Det ærede Medlem kender meget godt mit personlige Standpunkt: at jeg er ganske uenig med Hr. Arboe Rasmussen, at jeg rimeligvis som Medlem af Menighedsraadet i Vaalse vilde have staaet Side om Side med Belling, men det forhindrer ikke, at jeg kan hævde, at Hr. Arboe Rasmussen har Ret indenfor Folkekirken.

Jeg kommer derefter til den højtærede Justitsminister. Han begyndte med at spørge mig, hvorvidt jeg kendte noget til en Historie, der var gaaet rundt — saaledes forstod jeg ham — ved nogle Vælgermøder. Jeg kender ikke det ringeste til den Historie. Jeg maa antage, at den stammer fra, at jeg i et Partimøde har meddelt det, som jeg ser, at den højtærede Justitsminister netop lægger Vægt paa i sin Anklage mod Provsten, nemlig at denne har ladet de mindre Børn genfortælle deres Bibelhistorie paa Færøsk. Derfra stammer rimeligvis den Historie; under anden Form har jeg i hvert Tilfælde ikke meddelt den til nogen som helst. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister tænker paa. Det er vanskeligt, naar man blander private Samtaler med en Mand udenfor dette Ting ind i disse Forhandlinger, men jeg kunde tænke mig, at Historien stammer fra, at jeg har gjort opmærksom paa, at saaledes var Forholdene oppe paa Færøerne, at man kunde anklage en Lærer, fordi han havde ladet mindre Børn fortælle deres Bibelhistorie paa Færøsk.

Jeg ser ikke, at den højtærede Justitsminister kommer et Skridt videre i sin Dokumentation med Hensyn til, at jeg ikke skulde have givet en rigtig Indstilling. Her er Sagerne forelagte, og ærede Medlemmer kan selv læse denne Indstilling. Naar den højtærede Justitsminister bebrejdede mig, at jeg ikke havde læst langt nok, skal jeg sige, at jeg virkelig er gaaet ud fra, at dette fuldt offentlige Dokument er nærværende for alle Medlemmer i dette Ting. Jeg ser ikke, at det vilde ændre det allerringeste ved min Dokumentation, om jeg havde læst det efterfølgende med eller ikke. Jeg har for øvrigt ved mine Udtalelser taget det fuldt ud med, at det netop var Biskoppens Standpunkt, at han ikke mente, at man kunde stole paa, at Provst Dahl var fuldt loyal i sine Indberetninger paa Grund af hans stærke Deltagelse i Kampen for det færøske Sprog deroppe.

Saa siger den højtærede Justitsminister